

[Aksel Larsen.]

imidlertid gerne understrege, at Det konservative Folkeparti i sin Mindretalsbetænkning, i delvis Fortsættelse af det Citat, jeg bragte før, udtrykkeligt kommer med et bindende Tilbud til Regeringen, idet man siger:

„Skulde Regeringen være villig til at gaa ind i en saadan Overvejelse i et sagskyndigt-politisk Udvalg eller en Kommission, vilde Mindretallet finde dette formaalstjenligt.“

Ja, efter dette kan der ikke herske Tvivl om, at det Tidspunkt kommer, hvor Socialdemokratiet og Det konservative Folkeparti finder hinanden i Forhandlinger om Spørgsmaalet; paa den anden Side er der jo skabt Sikkerhed for, at man først skal have klaret en Del andre Problemer, som er endnu mere aktuelle, og jeg tager ikke fejl, naar jeg siger, at et af disse Problemer er Spørgsmaalet om en eventuel Valglovsreform, der uden at stride alt for groft imod Grundlovens Bogstav dog kan stride mod Grundlovens Aand og derved hjælpe de ærede kontraherende Parter ud over en Række Vanskeligheder ved Gennemførelsen af Forfatningsændringen, som de ellers maatte støde paa.

Saa kommer imidlertid Spørgsmaalet: Hvordan er det muligt, at Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, Regeringspartierne, kan være kommet saa langt i deres Udvikling, bort fra deres oprindelige Standpunkt, at de faktisk forfatningsmæssigt set befinder sig paa Linie med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft? Der kommer ogsaa det Spørgsmaal: Hvorledes er det muligt, at politiske Partier i den Grad kan fornægte deres Program og Historie og bide Hovedet af enhver Form for politisk Skam, at de kan nægte blankt at forsøge paa at opnaa andre af de Grundlovsændringer, hvorpaa hele deres politiske Virksomhed gennem en eller to Menneskealdre har været baseret? Det var naturligvis allerede fastslaaet gennem selve Regeringsforslagets Affattelse, at Regeringen ikke ønskede at gennemføre noget af sine Programpunkter, end ikke Programpunktet om Etkammerssystemet, fordi man ønsker skabt en anden Repræsentation, en officiel Repræsentation for det tredje Ting, men det blev formelig ekstra fastslaaet, at man ikke ønsker at gennemføre andre bærende Programpunkter, saasom Afskaffelsen af det, man tidligere fra socialdemokratisk Hold har kaldt Statskroppens Blindtarm, det arvelige Monarki, man ønsker ikke Fattighjælpsbestemmelserne og lignende indskrænkende Bestemmelser strø-

get, ikke Valgretten udvidet til 21 Aar, og der er en hel Del andre bærende Programpunkter, som man ogsaa rent formelt lader ligge ved Lovforslagets Fremsættelse.

Nu vender man sig ogsaa imod, hvad der her inddrages i Debatten paa Grund af et fra vor Side stillet Ændringsforslag, og jeg tør nok sige, at de Motiveringer og Argumenter, hvormed man har afvist vore Forslag, er ikke overraskende, de er typiske, men alligevel af en saadan Art, at de strider mod almindelig sund Tankegang og Fornuft i Logikken. Hvilke Motiveringer bruger man? Ja, Retsforbundets Motivering kommer vi let ud over: man skal ikke irritere Regeringen. Hvis Retsforbundet fortsat vil føre den Politik, at man ikke skal irritere Regeringen, vil jeg opfordre Retsforbundet til hurtigst muligt at lade deres Rigsdagsmænd nedlægge deres Mandater og lade være at deltage i noget politisk Valg i Fremtiden, saa irriterer man ikke Regeringen. Men ellers faar vi fra det forenede konservative-socialdemokratiske Hold de Motiveringer, at vi Kommuniste har overhovedet ikke Ret til at stille noget Ændringsforslag til Grundloven og navnlig ikke saadanne, som vi har stillet, for de er uprigtige, de er uærlige, de er ikke Udtryk for det forfatningsmæssige Grundlag, vi i Virkeligheden staar paa, idet de ikke er Forslag om at indføre Sovjetforfatning i Danmark.

Desuden, erklærede det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, er vi jo Tilhængere af et kommunistisk Mindretalsdiktatur, og derfor er det forkert af os at stille Forslag, som ikke udtrykkelig siger det, og endelig fortæller det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det dog er afskyeligt, at vi har tyvstjaalet vore Forslag fra Socialdemokratiet. Ja, hvad det sidste angaar, maa jeg erindre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at vi har tyvstjaalet en forfærdelig Bunke af de Forslag, vi har stillet herinde, fra Socialdemokratiet, uden at det ærede Medlem har ophidset sig særligt over det, og vi har, hvis det skal udtrykkes saadan, tyvstjaalet en hel Bunke af vort Program fra Socialdemokratiet. Men Udtrykket er nu ikke dækkende. Skal vi ikke hellere sige arvet? Socialdemokratiet har forladt samtlige socialistiske Programpunkter, det engang har haft. Ja, vi har dem, vi agter ikke at forlade dem, vi staar paa det samme Grundlag, som Socialdemokratiet burde have staaet paa, og som det delvis har staaet paa, og derfor er det ganske indlysende, at man i vore Forslag, i vor Politik, i vore Programpunkter vil finde